

[Justitsministeren]

Skifterettens afgørelse om honorarets størrelse kan påkæres til højere ret efter de almindelige regler herom.

Spm. nr. S 526

Til *undervisningsministeren* (20/1 83) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren overveje muligheden af besparelser for amtskommunerne ved ændring af bestemmelserne om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende?«

Begrundelse

Amterne har på dette område væsentlige udgifter, som efter spørgerens mening kunne reduceres ved at gøre retten til befordringsgodtgørelse indtægtsbestemt. Der henvises til reglerne i bekendtgørelse nr. 499 af 15. september 1977 med tilhørende ændringer i bekendtgørelserne nr. 284 af 14. juni 1978 og nr. 287 af 12. juni 1980.

Besvarelse (27/1 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Efter bekendtgørelse nr. 499 af 15. september 1977 om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 288 af 12. juni 1980, yder amtskommunen samt Københavns og Frederiksberg kommuner befordringsgodtgørelse til gymnasieelever og andre elever på samme uddannelsesniveau. Hovedbetingelsen for at opnå godtgørelse er, at den samlede skolevej er 18 km eller derover.

I begrundelsen for spørgsmålet foreslår spørgeren, at retten til befordringsgodtgørelse gøres indtægtsbestemt. En sådan regel gælder for befordringstilskuddet til lærlinge m. fl. under praktikophold.

I forbindelse med de igangværende sparebestræbelser har muligheden af en indtægtsregulering af befordringsgodtgørelse været overvejet, men den blev forkastet ud fra en overbevisning om, at den ville blive administrativt besværlig. Eleverne i den her omhandlede bekendtgørelse er jo ikke som lærlinge aflønnede.

Det kan oplyses, at ministeriet ikke ved gennemgangen af kommuners og amtskommuners forslag til regelsanering og besparel-

ser er stødt på et forslag om indtægtsafhængighed.

Jeg har imidlertid ikke afsluttet mine overvejelser vedrørende besparelser på befordringsordningerne, og en indtægtsafhængighed (trang) vil indgå i disse.

Spm. nr. S 529

Til *justitsministeren* (20/1 83) af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at narko-forbrydere bevilges udgang fra fængslet?«

Begrundelse

I Berlingske Tidende den 20. januar meddeles, at en afsoner, der er idømt seks års fængsel for bl. a. narko-forbrydelser og vold, er flygtet under ledsaget udgangstilladelse fra fængslet. Politiet frygter nu, at den flygtede, der også tidligere er dømt for overtrædelse af loven om euforiserende stoffer og for vold, vil begå ny kriminalitet, idet han også er narkomisbruger.

Denne og andre episoder rejser spørgsmålet, om de nugældende regler for udgang – specielt for narko-forbrydere, narkomaner og voldsforbrydere – bør strammes.

Besvarelse (31/1 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til, at det i Berlingske Tidende den 20. januar blev meddelt, at en afsoner, der er idømt 6 års fængsel for bl. a. narko-forbrydelser og vold, er flygtet under ledsaget udgangstilladelse fra fængslet.

Efter de gældende regler afgøres spørgsmålet om udgang for indsatte, der er idømt frihedsstraf i 5 år og derover – og som er anbragt i lukket anstalt – af direktoratet for kriminalforsorgen. Afgørelsen træffes på halvårige fællesmøder, der afholdes mellem direktoratet og den enkelte anstalt.

På grundlag af fængslets normalt langvarige og særdeles grundige kendskab til såvel den indsatte som hans familiemedlemmer og personlige forhold tages der på fællesmødet stilling til spørgsmålet om udgang efter en meget konkret vurdering.

Findes der at være grundlag for udgang, gives der i almindelighed tilladelse til en en-